

hlevu mariborske gostilne Vlahovič pri glavnem kolodvoru. Udarjenega so prepeljali v bolnico.

Ubit od električnega toka. Zadnje nedeljo je popravljaj na Zgornji šiški v Ljubljani električno omrežje Franc Vizjak, rojen leta 1897 na Verdu pri Vrhniku in uslužben pri Maloželezniški družbi v Ljubljani. Prišel je v stik z vodom visoke napetosti, ki ga je tako udaril, da je umrl med prevozom v bolnico.

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

RAZNE POZARNE NESREČE.

Neprestani požari na Dravskem polju.

V Račah je uničil ogenj gospodarsko poslopje Ani Šternovi, ki ima krog 10.000 Din škode. — Dne 26. avgusta zgodaj zjutraj se je pojavil rdeči petelin v Zgor. Hajdini na gospodarski stavbi posestnika Martina Zupanič. Plamen je hitro preskočil na hišo in na sosedna poslopja posestnika Alojzija Lajh. Prvemu posestniku so še zgorele 3 krave, 3 svinje in 20 kokoši. Škoda pri obeh pogorelcih bo sigurno preseglja 100.000 Din.

Požari po drugod.

V Frolah pri Ščavnici v Slov. goricah je vpepelil nočni ogenj 30.000 Din vredno domačijo posestniku Antonu Kosu. — Pri Sv. Trojici pri Moravčah na Kranjskem je podtaknjen ogenj uničil hlev pri župnišču. Upokojeni duhovnik Jožef Markič trpi občutno škodo, ker sta mu zgorela krava in tele, krma, slamoreznica ter razno orodje. Gasiti ni bilo mogoče, ker so leseno poslopje plameni takoj zajeli in tudi vode ni bilo pri rokah. — V Šmiklavžu pri Slovenjgradcu je pogorelo gospodarsko poslopje posestniku Karl Sojiču, kateremu je zgorela pred leti hiša in si je napravil zasilno stanovanje v gospodarskem poslopju nad hlevom. Zgorelo je vse in si je rešila sedemčlanska družina samo nočno obleko. Škoda 49.000 Din.

Pri reševanju se je hudo opeknel gospodar Sojič.

Dva velika požara.

V Starem trgu pri Slovenjgradcu je zgorelo posestniku Ivanu Arehu gospodarsko poslopje z vso opremo in s pridelki. Škode je 60.000 Din. — V Josip dolu pri Ribnici na Pohorju je nočni požar uničil veliko šupo inženjerja Lenarčiča, ki ima v Josip dolu znani granitni kamnolom. Uničene so tudi tri lokomotive tamošnje industrijske železnice, razni stroji, aparati ter orodje v skupni vrednosti 300.000 Din. Ogenj je nastal radi cunj za brisanje, ki so se vnele na eni lokomotivi. V največji nevarnosti je bila tudi v bližini stoječa žaga, katero so še pa rešili.

Kolikokrat je gorelo in kako so gasili v naši banovini v prvih štirih mesecih letošnjega leta?

Statistika požarov v Sloveniji od 1. jan. do 30. aprila 1936 pravi, da smo imeli v dravski banovini: januarja 44, februarja 63, marca 107 in aprila 95, skupaj 309 požarov raznega obsega. Pri 234 požarih na zavarovanih poslopih cenijo povprečno škodo na 6.365.360 Din, pri 75 nezavarovanih poslopih pa na 376.300 Din, torej skupno v prvih 4 mesecih na 6.741.660 Din. Gasilske čete so sodelovale pri 292 požarih. 6032 gasilcev je vztrajalo pri reševanju celih 98 ur. Pri gašenju je bilo poškodovanih 30 gasilcev in 10 vaščanov. V gorečih poslopih je bilo 8 poškodovancev in dva sta zgorela. Zgorelo je 31 glav živine, 246 glav drobnice in perutnine. Največ požarnih nesreč je povzročila nepazljivost, 48 je bilo požigov, 6 iz koristljubja, mnogo iz nepojasnjenega vzroka. Gasilci so preprečili s svojimi nastopi za dobrih 53.198.700 Din škode.

Razne novice.

Mariborsko socijalistično glasilo »Volksstimme« prenehalo. V Mariboru je izhajal socijaldemokratski list »Volksstimme« po dvakrat na teden. Zadnja številka je izšla v soboto 29. avgusta t. l. z nazna-

Mala tableta z velikim učinkom nosi vedno BAYER-jev križ!

ASPIRIN
proti vsem bolečinam in boleznim, ki izhajajo iz prehlada.

Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XL 1934.

nilom na uvodnem mestu, da list preneha, ker se je skrčil krog nemško govorečega delavstva, kateremu je bil namenjen. Število nemško govorečih delavcev se ni zmanjšalo, pač pa so čisto skopnele razne denarne podpore, katere so znali vodilni gg. sodrugi nakloniti pod JNS svojim podjetjem. Za »Volksstimme« ne bo razven uredništva in uprave nikdo žaloval. Rajni listič je razpihaval nemškutarijo med delavstvom in je ob vsaki priliki blatil vero, duhovščino ter hujskal k stankam in zagovarjal vsako tudi največje boljševisko nasilje. Socijalnim demokratom je odklenkalo že po drugod in jim bo seve tudi pri nas.

Slovenska zastava. O usodi slovenske zastave v Dubravi pri Zavrču smo že večkrat pisali. O priliki mačkoveškega shoda, namenjenega v prvi vrsti Slovincem, da bi se jih pridobilo za mačkovstvo, sta morala, kakor je znano, dva Slovenca, ki sta na svojih hišah razobesila slovensko zastavo, isto na hrvatsko zahtevno umakniti. Nista tega hotela takoj storiti, vdati pa sta se morala »bratskim« grožnjam. To je dejstvo in je dokaz narodno-hrvatske nestrpnosti mačkovstva proti slovenstvu. In kot takega smo to dejstvo ugotovili. »Sloven-

Kaj počenja komunistična druhal z duhovščino na španskem?

Profesor Cook, ravnatelj njujorskega muzeja, je bil v španskem mestu Barcelona in poroča kot očividec, kaj vse uganja španska komunist. druhal z duhovniki. »Duhovnikov, piše omenjeni profesor, ne obglavljajo na ducate, ampak na kupe.« Videl sem, kako so komunisti nekega duhovnika v neki madridski cerkvi prav pri oltarju napadli in ga na tla pobili. Nelizmerno so ga mučili, vsega strašno pohabili in mu odsekali glavo. Neki smrkavec jo je nasadil na drog in jo nabodel na ograjo ob cesti. V Taragoni so ustrelili 30 duhovnikov in so jih sežgali. Mnogo duhovnikov so pomorili v

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

14

Pavla je pobledela in vztrepetala. Nato je rekla na videz ravnodušno:

»Take sile mu še ne bo z ženitvijo.«

»Sila je že, sila, ker je taki kmetiji treba gospodinje. Pač bi mu želela, da dobi kako boljšo kakor pa Lenčko. Meni so vsi Osojški zoprni. Tako nekaj zahrbtnega imajo v očeh.«

Pavla se je raztresla, govorila je le še malo in je na vprašanje večkrat narobe odgovorila. Da bi jo razvedrila, ji je dejala Urška čez nekaj časa prav poredno:

»Pavla, poglej naju pa za vzgled si naju vzemi! Ti ne smeš sama ostati! To pa ti rečem: povabiti me moraš in Cenca tudi!«

»Za ženitev je treba dveh,« se je Pavla branila.

»O, moških ne manjka na svetu. Ali ti naj poiščem katerega?«

»Ni mi ga treba.«

»Ker ga že imaš, kajne? Nikar ne taji; saj ti na obrazu vidim, da mi skrivaš!«

Pavla je zopet zardela in odločno odkimala.

Medtem je Cenca predevkaval žepe in na vse pretege nekaj iskal.

»Šment,« se je razjezil, »pipo sem nekje izgubil.«

»Tička« se je zasmejala:

»Glej, da še glave ne izgubiš, hahaha! Gotovo si jo kje pozabil.«

»V Cirilovi tiskarni sem jo še imel.«

»Pa tja pojdi in poprašaj! Midve te počakava tu.«

Ko je Cenca odhitel, je Urška pomaknila svoj stol tesno k Pavlinemu in jo je s tihim šepetom silila:

»Pavla, zdaj, ko sva sami, mi moraš povedati, kakega ženina imaš. Imaš ga, to vem — čisto gotovo.«

»Če ga pa nimam?« se je Pavla umikovala.

»Pojdi, pojdi! Ne bodi taka! Saj se že s tem skrivanjem izdajaš. Mene ne premotiš... Ti si mi prava! Zakaj pa si prstan snela in ga skrila? Ali misliš, da ga nisem opazila?«

Pavla je bila kakor pokropana, ves obraz ji je zagorel in nič ji ni prišlo na misel, da bi se izgovorila.

Ko je Urška videla, kako jo je zadela in zmedla, je še bolj silila:

»Glej, zdaj mi ne moreš skriti! Tak prstan, ki je vreden dve ali tri sto dinarjev, ti je mogel dati le kak imeniten ženin. Jaz ti ga privoščim in s teboj se veselim... Lepa si in pridna in pametna, da ne vem take; zaslužiš res dobrega moža in srečen bo, kateri te dobi. Zdaj mi povej, kdo je! Meni, svoji najboljši prijateljici, že lahko zaupaš.«

Pavla, ki so jo Urškine laskave besede zmešale, je začela omahovati.

študentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

ski zemlji« naše ugotovitve niso po godu. Nasproti njim postavlja slabotno izjavo, »da to ni bilo pravilno, ako se je res tako zgodilo«, in teoretičen poudarek: »Odklanjamo vsako varuštvo, ker hočemo biti enaki med enakimi.« Kako pa ste dejansko enaki med enakimi, je dokazal sramotni umik slovenske zastave pred hrvaško v Dubravi. Kako bi sploh bilo mogoče voditi slovensko politiko po načelu »enakih med enakimi«, ako predstavlja ta politika samo slovenski rep hrvaško-narodnega mačkovstva?!

Zadružna šola v Ljubljani. Kot druga leta, bo tudi letošnjo zimo v Ljubljani zadružna šola na Državni dvorazredni trgovski šoli. Namen šole je, da nudi temeljno zadružno izobrazbo kmečkim sinovom, ki imajo namen ostati na domu, da morejo potem kot gospodarji uspešno sodelovati v načelstvu ali nadzorstvu domačih zadrug. Sprejmejo se prvenstveno kmečki sinovi, ki so stari vsaj 18 let. Prosilci morajo poslati prošnje najkasneje do 25. septembra Zadružni zvezi v Ljubljani. Prošnje mora priporočiti kaka zadruga, članica Zadružne zveze. Vpisovanje bo 12. oktobra, pouk se prične 13. oktobra. Prošnji je priložiti zadnje šolsko izpričevalo in rojstni list, pri vpisovanju pa je plačati 200 Din za skripta, 20 Din pa kot vpisnino. Nekaj učencev bo moglo dobiti brezplačno stanovanje. Za pojasnila se je obracati na Zadružno zvezo v Ljubljani, stopiti pa je treba obenem v stik z domačo zadrugo.

Hitro naplavljen truplo. Dne 22. avgusta je padla z meljskega broda v Mariboru v Dravo in je utonila 36letna tekstilna delavka Olga Švarčeva s Pobrežja. Drava je sedaj po enem tedu naplavlila truplo smrtno ponesrečene pri Sv. Marku niže Ptuja.

Banovinska zimska kmetijska šola v Sv. Jurju ob južni žel. prične svoj I. tečaj dne 3. no-

vembra 1936 ter sprejme vanj do 24 učencev. Ta tečaj je petmesečen in traja do 31. marca 1937. Isti učenci bodo prihodnje leto sprejeti v II. tečaj, ki bo ravnokotako v petih zimskih mesecih. Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane s 5 Din, je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole v Sv. Jurju ob južni žel. najpozneje do 1. oktobra 1936.

ZDRAVO VINO IN MOŠT

z uporabo
KALIUM-META-BISULFITA
ZNAMKE „VINOBRAN“
Navodila in vzorca pošilja brezplačno
tovarni „ZORKA“ D. D. SUBOTICA

Specijalist za ženske bolezni in porodništvo med. univ. dr. Franc Toplak zopet redno ordinira Maribor, Glavni trg 18, od 9 do 11 in od 15 do 16. Telefon 27-32. 1052

Dr. Z. Matiašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure Glavni trg 4, II. nadstropje, Maribor. 921

V solčno Dalmacijo! Prijeten izlet z avtom iz Ljubljane od 21. do 26. septembra združen z romanjem v Sinj; z ladjo na otok Hvar. Ogled vseh znamenitih krajev. Podrobna pojasnila pošlje zastoj uprava »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Wolfova 1. 1000

Obžalovanja vršni slučaji.

Avtomobil egiptovskega trgovca okradel. Pozno zvečer je v Mariboru v bolj slabo razsvetljeni Volkmerjevi ulici naletel stražnik na moškega, ki je hotel pobasati v nahrbtnik razno perilo. Policist je odkril v neznanu »čudodelnega zdravnika« 63 let starega Franca Berdel. Na stražnici je priznal prijeto, da je izmaknil perilo iz pokritega avtomobila na Grajskem trgu. Gre za avto Edmunda Löwy, trgovca iz egiptovske prestolice Kaire. Tat je vlomil v zaprti avto in izmaknil iz njega črn površnik, razno perilo in par čevljev. Berdel je že samo v Mariboru presedel 10 kazni in je bil tudi sedaj predan v zapore okrožnega sodišča.

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

Obešenega so našli v Mariboru v Vrazovi ulici 41 letnega Rudolfa Slaček, skladiščnika. Vzrok prostovoljne smrti bo najbrž bolezen.

116 vžigalnikov zaplenjenih. Pri carinskem pregledu dunajskega brzovlaka v Mariboru so našli v nekem oddelku cariniki v zavoju 116 lepo izdelanih vžigalnikov. Lastnika zavoja niso mogli izslediti in so vtihotapljeno najdbo zaplenili.

Oskubla ga je za 8500 Din. Živinski trgovec s Ptujске gore je izkupil na zadnjem mariborskem sejmu za štiri krave 8500 Din. V neki krčmi na Tržaški cesti mu je izmaknila prefrigana ženska listnico s tisočaki in zginila. Policija je pretkana žensče izsledila, vendar taji, da bi bila ukradla vinjenemu živinskemu prekupcu denar.

Žeparica prijeta. Na mariborskem Glavnem trgu je bila aretirana 56 letna Ljudmila Stark iz Apač, ko je hotela prodati ukradenč budilko. Našli so pri njej več ur, oblek, perila, čevljev in drugih predmetov, ki so bili pokradeni. Stark je bila že 23 krat predkaznovana radi žeparstva in so jo tudi tokrat oddali sodišču.

Trije vlomil. V št. Ilju v Slov. goricah so vlomili neznanec v noči v trgovino Ivana šef. Nasilnim potom so odprli vrata in so odnesli iz trgovine manufakturnega blaga in špecerije za 20.000 Din. Orožniki so odkrili del ukradenega plena na meji. Radi te najdbe obstoja upravičen sum, da so vlomilci v noči zbežali na avstrijsko stran. — Isto noč kot v št. Ilju je odnesel neznanec iz sosednega Štrihovca iz omare gospodarske pisarne 600 Din. — Tretji poskusni vlom v isti noči beležijo v pisarno žage veleposestnika K. Mravljak v Vuhredu. Vlomilec tatinski posel ni uspel in radi tega so vrgli iz jeze voz v bližnji potok.

Pojasnilo k poročilu o vladu v trgovino v št. Ilju. Zgorajne poročilo o vlo-

»Pusti me! Bi pa le s kom počenčala in me izdala.« se je še otemala.

»Živi duši ne bom črhnila še besede ne. Bog me ne kaznuj, če te izdam!«

»Cencu boš pa le povedala.«

»Temu še najmanj. Moške je treba poznati, ti ne znajo molčati. Pred moškimi je treba vse skriti.«

Zdaj se je nagnila Pavla k Urški in ji je nekaj pošepetala na uho.

»Kaj — kaj — kaj — ali je mogoče?« je vzkliknila Urška vsa iz sebe. »Tega sem pa vesela! Seveda, katero naj bi pa drugo vzel kakor tebe? Življenje si mu rešila — in lepše, kakor si ti, ne bo dobil. Saj bi si bila že sama lahko mislila... Kako dolgo bosta še čakala? Kdaj bosta vabila v svate?«

Pavla je Urški zopet nekaj zašepetala na uho.

»Že tako kmalu? Bog ti daj srečo! To bo lepa ženitnina!... Hihi, kako bodo ljudje zijali!«

»Urška, nikomur ne smeš kaj ziniti; obečala si mi,« jo je opominjala Pavla, ki se je že kesala, da se je dala premotiti. »Po poroki ti bom kupila lepo svilen ruto, če boš tiho.«

»Tiho bom, tiho, čisto gotovo; zato mi ni treba kaj kupovati. Svilen ruto mi daš le za spomin.«

Zdaj ji je morala Pavla prstan pokazati. Urška ga ni le od vseh strani ogledovala in občudovala, ampak ga je tudi natikala na svoje prste, pri tem pa nenehoma blagrovala Pavlo in njeno srečo.

Ko se je vrnil Cenc, ki je pipo res na upravi »Slovenskega gospodarja« pozabil, sta govorili samo o obleki in kar je še takih vsakdanjih ženskih zadev. Nekoliko so še posedeli, potem sta Cenc in Urška spremila Pavlo do šolskih sester ter se pristrčno poslovila.

Urško je skrivnost tako prevzela, da je bila ves dan nemirna. Včasih je že mislila, da ji bo kar sama ušla na jezik. Do doma jo je še držala; ko pa se je zvečer spravljala spat, je že omagovala.

»Čuj, Cenc!« je začela, »ali smeta mož in žena imeti skrivnosti eden pred drugim? Kajne, da ne? To bi bil greh, ker sta si pred oltarjem obljubila, da jih ne bosta imela.«

»Ali si kaj napravila, he?« jo je mož prežeče pogledal.

»Za božjo voljo, ne, jaz ne! Ne morem pa z mirno vestjo spati, če vem, da pred tabo, ki si moj zakonski mož, kaj skrivam.«

»Potem ne skrivaj! Povej, kaj je!«

»Ali priseči mi moras, da ne poveš živi duši ne besedice o tem. — Moški ste čenče. — Ti pa moraš molčati ko — ko — ko grob.«

»Ni mi navada, da bi klepetal in čenčil. Niti nisem radoveden. Če mi ne zaupaš, kar zase ohrani vso skrivnost!«

Urška pa je zase ohraniti nikakor ni mogla. Vse, kar ji je Pavla zaupala, mu je na tenko in drobno

Aragonu. Župnika iz Abrega, dona Saltilasa so s strelji ranili in je umrl na poti v bolnišnico. Župnika Castela je rdeča ljudska fronta na poti iz župnišča v cerkev ustrelila in ko je še živel, so ga dali na kup drv, jih polili z bencinom in zažgali! Dona Paolina Rejona, starega in napol slepega župnika iz Torresa, so z bajonetom popolnoma prebodli. V Guereji de Gallejo so anarhistične tolpe umorile župnika Feberja. V Ebru je župnika Anzelma neki komunist v spovednici ustrelil.

V največjih škripcih v sedanji španski državljanski vojni so židje, ki so se zatekli svojčas pred Hitlerjem na špan-